

Vel.oltar prav lep iz sr.17.stol., dvignjen in na strani razširjen z ornamentiko poznega 18.stol.

2 str. oltarja iz konca 18.stol. s slikami v atiki, ki utegnejo biti Potočnikove.

Prižnica ~~prax~~ ima v balustradi porabljen~~e~~ zanimiv^e table z ornamentiko iz 1.pol. 17.stol.

Zvonik ima kamnito lino iz konca 18.stol. Prezbitarij ima zadalj zunan^j pod streho star slovenski napis: TO - IE - HI - SHE - ^{uničeno} ~~A(7)23~~ - TE - MO - LIT - VE.

Stele, XXI, 28.5.1923, str.13.

Vizit. poročilo iz l.1651(str.61), kjer pravi, da je l.1489 cesar Friderik IV določal, naj se popravi kapela in Burghof sv. Krištofain sv. Katarine

Vizit. poročilo iz l.1631: Eccl. s. Christophori v "rajski vesi. Tria habet altaria: unum s. Christophori, alia duo non consecrata carent omnibus. Haec duo aut de necessariis provideantur aut ejiciantur. Ante fores illa machina pro celebrando destruat... (str.61).

L.1669: Eccl. s. Christophori. Chorus habet fornicem muratum, navis habet laqueare novim. Turris in medio ecclesiae.

Cerkev je sedaj tudi v ladji obokana in ima zidan zvonik.

Od treh oltarjev je gl.oltar najstarejši, ~~se~~ iz časa Friderika IV.

En zvon je iz l.1614, vliil Elias Sombrakh, oba ostala iz prejšnjega stol.

Ign.Orožen: das Dekanat Frasslau, l.1880, str. 61-62.

(Burgdorf). Filiala, posvečena sv. Krištofu. Fara Gomilsko.

Orientacija pravilna. Cerkev leži v ravnini sredi vasi.

Literatura in viri: Farna kronika ; Ign. Orožen: Bistum und Diözese Lavant IV, Dekanat Frasslau, Maribor 1880.

Cerkev sestavljajo: pravokotna ladja, 3/8 zaključeni prezbitერიj in na severu prizidan zvonik. Gradnja je kamnita, ometana; streha enotna, sedlasta, opečna; zvonikova laternasta, pločevinasta.

Zunanjščina: Je brez posebnosti. Prezbitერიj opasuje pristrešen talni videc, njegov fabion pa krasi na vzhodni stranici napis: TO JE HISHE 1723 TE MOLITVE.

Notranjščina: Tlak kamenit, pevska empора počiva na 2 toskanskih stebrih in 3 križnih obokih. Ladžine stene razčlenjujejo masivni pilastri, profilirani z bogatimi kapiteli, pokrivajo pa jo 3 križni oboki. Povdarjeni slavalok se polkrožno končuje. Prezbitერიj členi pilasterska arhitektura z gredo, nad katero se dviguje banjasti obok. Notranjščina cerkve je bela, razen prezbitერიja, ki ima nekaj štukiranih ornamentov in dve manjši freski. Zakristija je v zvonici, severno prezbitერიja.

Oprava: Glavni oltar tipa "zlatega oltarja" je lesen, zelo lep in bogat. Čas njegovega nastanka je ca 1720. Gradi se v treh etažah ter združuje v sebi konservativne elemente (akantus, angelske glavice itd.) z naprednejšim jermenjem in mrežo. Predella je mlajša in zelo visoka. Tudi tabernakelj je mlajši dodatek. Menzo krasi ante endij s podobo: Sv. Krištof

prenaša ~~zelo~~ dete Jezusa.

Stranska oltarja, posvečena Jerneju in ŽMB, sta dobri deli iz konca 18. stol. Združujeta rokokojske in klasicistične dekorativne elemente. Ob straneh jih krasi zastorasta žraperija. Prižnica je lesena in je novejše delo.

Oprema: Zakristijska omara je iz konca 17. stol. Enako zakristijska vrata.

Zvonik: Vsi trije zvonovi so novi.

Podstrešje: Ogled ni dal posebnih rezultatov.

Resumé: Cerkev se prvič omenja l. 1489, ko je cesar Friderik IV. daroval Grajski vasi klet gradu Ojstrice, da popravi kapelo sv. Krištofa. Leta 1504. je cesar Maksimilijan daroval letnih 3 forinte iz deljskega urbarja za ustanovo večne luči. Leta 1631. je imela cerkev 3 oltarje, od katerih sta bila 2 brez vsake opreme, l. 1669 je imela prezbiterij obokan, ladjo pa pokrito z novim tabulantom. V sredini cerkve je bil zvonik. O izgledu prvotne cerkve ni treba izgubljati besed. Bila je običajnega pozno srednjeveškega tipa z zvonikom ^{na} strehi. Ali je še kaj od te cerkve ohranjenega v jedru sedanje stavbe, je težko reči. Gotovo je, da je cerkev v sedanji obliki produkt konca 17. in l. pol. 18. stol. Na to kaže zvonik, pa tudi letnica 1723 na zunanji strani prezbiterija.

Konservatorske opombe: Cerkev je v redu vzdrževana.

Dodatek: Južno vasi je na rahli vzpetini, ki se imenuje Rudolfica, ostane še omenjene ojstirske grajske kleti.

Severno vasi so v Selah ob državni cesti bile v hiši Drča globoke, oboka ne kleti, ostanek nekdanjega Konec-dvora. Drugi vidijo v Košeninovi hiši v Gorjakovem, južno Gomilskega, ostanek tega dvora, ki se omenja večkrat v 2. pol. 16. in 1. pol. 17. stol. Vsekakor gre v obeh slučajih za grajske pristave.

J. Curk: Celjska topografija, rkp. str.19, 19, zapiski 1957.